

[Statsministeren.]

på alle andre områder end transportområdet, og det er baggrunden for lovforslagets fremsættelse.

Erik Eriksen: Der kunne være mangt og meget at replicere både til de ærede ordførere og til de højtærede ministre, men det tror jeg jeg vil lade ligge, for det er ikke sikkert, at lejligheden løber fra mig alligevel. Jeg kunne have meget at sige til den højtærede statsministers udtalelser om voldgift, men det kan jeg vel forsvare at afstå fra, for dér mener jeg alligevel jeg måske kan få støtte fra anden side.

Der er imidlertid et ganske bestemt forhold, der er fremdraget, som jeg mener rammer noget aldeles centralt i situationen, og som vi bør have klarhed over. Det ærede medlem hr. Aksel Larsen sagde til mig, at det var ikke rimeligt af mig at gå ud fra — eller noget i den retning — at man kunne vente længelidninger o. s. v., for det protokollat, som formentlig, sagde det ærede medlem, adskillige her i salen kendte, skulle nok hindre, at noget sådant skete. Derefter kom det ærede medlem hr. Hans Rasmussen og sagde: dette protokollat er bortfaldet. Protokollatet lyder omtrent således: Landsorganisationen erklærer på — og så noget i retning af — de implicerede forbunds vegne, at den skitserede ordning ikke af forbundene må benyttes som udgangspunkt eller til støtte for yderligere fremstød i de grupper, som har vedtaget mæglingforslagene af 21. marts 1961. Nu siger det ærede medlem hr. Hans Rasmussen: dette protokollat er bortfaldet.

Jeg benytter lejligheden til at spørge den højtærede arbejdsminister: har ministeren også den opfattelse, at dette protokollat er bortfaldet? Er det også noget, arbejdsgiverne mener er bortfaldet? Hvis det er bortfaldet, har jeg ret i min opfattelse, at så er her lagt grunden til ny uro, nye længelidninger, voksende inflation, stigende pris- og skatteniveau. Det mener jeg vi må have klaret, inden vi går til udvalgsarbejdet, og derfor spørger jeg den højtærede arbejdsminister: er det rigtigt, som det ærede medlem hr. Hans Rasmussen siger, at protokollatet er bortfaldet? Er det også den højtærede ministers opfattelse?

Poul Sørensen: Også jeg vil være interesseret i at få svar på det spørgsmål, som det ærede medlem hr. Erik Eriksen stillede. Jeg vil i øvrigt gøre et par bemærkninger om de ting, der er blevet fremhævet af det ærede medlem hr. Hans Rasmussen og af den højtærede statsminister.

Det er en ganske ejendommelig situation, man er i, når man hører det ærede medlem hr. Hans Rasmussen tale. Det ærede medlem retter voldsomt skyts mod denne side af salen og giver det udseende af, at det er os, der er i vejen for ham. Skal vi dog ikke gøre stillingen op? Hvad er det, det drejer sig om her i aften? Hvis det ærede medlem vil have ændret noget i det resultat, man sigter på her, må han rette sit skyts mod regeringen. Det er regeringens lovforslag, der er fremsat, og som den vel regner med bliver støttet af et flertal. Jeg hørte derfor med uhyre stor interesse på det ærede medlems mange stærke ord om det, der sker nu. Jeg vil gerne føje til, at det har været sådan nu i mange, mange år her i landet, at en arbejdskamp ikke har kunnet afsluttes på en rimelig og anstændig måde, uden at folketinget — og her bringer jeg det ærede medlem hr. Aksel Larsens betragtning i erindring — optræder som voldgiftsret, for det er jo det, folketinget nu gør. Således er stillingen.

Jeg kunne da lide at rette det spørgsmål til det ærede medlem hr. Hans Rasmussen — jeg kan ikke rette det til den højtærede statsminister, for han har for så vidt besvaret det —: hvordan skal arbejdskampe afvikles, når parterne ikke selv kan blive enige? Det ærede medlem hr. Hans Rasmussen førte for 5 år siden under den store konflikt den samme tale, som vi har hørt ham føre i dag 5 år efter ved en ny stor konflikt, at ingen må gribe ind over for parterne. Vi har opbygget et forhandlings-system, hvorved alle mulige enkeltheder tilgodeses, og hvorigennem det angives, hvorledes tingene skal lægges til rette mellem de to parter, arbejdere og arbejdsgivere, hvorefter man arbejder sig frem mod et resultat; men nås resultatet ikke, er det altså ragnarok, hvis ikke den lovgivende forsamling skal tvinges til at være voldgiftsret for de to parter på arbejdsmarkedet. Det er ikke oppositionens forslag om en art